

Emin Kačar (Gaziu)

(01.07.1882. Kruševo, Gora - 06.01.1960. Yalıköy / Podima, Turska)

Od oca Arifa i majke Hadžire

Prije nekoliko godina, prikupljajući informacije o užoj familiji i historijskim događajima iz našeg kraja, čuo sam priču o Eminu, sinu mola Arifa Gazije. U vrijeme kada su Srbi zaposjedali Goru i vršili neopisiva zvjerstva, Emin je u zadnjem času pobjegao i izvukao živu glavu. Tada mi je u oči zapao jedan detalj priče, koji glasi:

„Emin, stariji sin poznatog mola Arifa Kruše, bio je odvažan čovjek, izrazitog fizičkog stasa. Bio je iz ugledne porodice u selu i držao poslednju valjavicu u selu. Kada se situacija pogoršala, i srpske snage vršile torturu i pritisak nad stanovništvom Gore, Emin je među prvima uzeo pušku i branio svoj vatan. Jednoga dana, dok je boravio u selu, nehatom ga je prijavila jedna žena iz sela, dok ga je drugi seljanin pokazao srpskoj žandarmeriji. Žandarmi su opkolili kuću u kojoj se Emin nalazio. Vidjevši da je opkoljen, stavlja mahramu na glavi, oblači terljik (ženski mantil), ispod kojeg stavlja pušku, uzima tuariju (drvenu posudu za vodu), izlazi iz kuće i neometano prolazi pored žandarma. Čim se dovoljno udaljio, bacio je stvari ali je iznenada naišao na vojnike

i „komandanta“. Razmijenili su vatru u kojoj je „komandant“ ranjen. Emin je bio vješt u rukovanju oružjem, pa je u selu ostala uzrečica da je imao „dva srca“. Poslije ovog događaja, nije se više vraćao u selo, postao je kačak. Neko vrijeme se krio u šumama blizu sela, a nakon ubistva nekoliko članova njegove porodice, među njima i njegova žena, Emin odlazi u Tursku.“

Dugo sam razmišljao i sklapao fragmente priče koju sam čuo od svoje nane. Na prvom slušanju djelovala mi je onako nestvarno, čak „bajkovito“. Međutim, prije neki dan sam naišao na jedan novinski članak od 19. septembra 1913. godine, u kojem piše o Arnautinu „koji se obukao u žensko odelo“ i ranio vojvodu Trbića:

Ranjen vojvoda Trbić (Specijalni telegram našeg dopisnika)

Skoplje, 19. septembar 1913. godine 9 sati i 50 minuta po podne

Ovde je stigao glas, da je vojvoda Trbić ranjen na prevaru. Ranio ga je jedan Arnautin, koji se obukao u žensko odelo, pa mu došao vrlo blizu. Usled ovakvih podmuklih događaja, naši su vrlo ogorčeni i biće velikog okršaja. Opšte je uverenje, da Arnaute treba satrti, da više nikad ne dignu glavu.

(Dnevne novine „Mali Žurnal“ br.263)

br.263 **Рањен војвода Трбић**
— Специјални телеграм нашег дописника —
СКОПЉЕ. 19. сеп. 9 с. и 50 м. по под.
Овде је стигао глас, да је војвода Трбић рањен на превару. Ранео га је један Арнаутин, који се обукao у женско одело, па му дошао врло близу. Услед оваких подмуклих догађаја, наши су врло огорчени и баће великог окршаја. Опште је уверење, да Арнауте треба тако сатрти, да више никад не дигну главу. **Дим.**